

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Decima-Nona. De fatigatione Iesu, & salutari eius doctrina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Nec pro necessarijs vitæ auarè labores, vt abundes in posterum. Permitte & alios pro se laborare, vt habeant vnde viuant. Potius labora pro anima tua, & pro gratia acquirenda, quàm vt caro bene pascatur vermibus corrodenda. Vide ne nimium pro temporalibus desudes, & in spiritualibus exercitijs te negligas. Bonum est querere commune bonum, sed spiritale magis quàm terrenū. Bonum est in sudore vultus edere panem, sed noli obliuisci panis celestis. *Vtere labore tuo in diebus vanitatis tuae.* ait Sapiens, *ne forte homini ocioso & ingrato omnia dimittas.* Non vales tu solus omnes posteros ditare, nec cuncta damna præcauere. Stude potius post te relinquere exemplum virtutis, quam sufficientiam terreni census. Quid scis, an expediat tibi & alijs amplius habere? Noli multa desiderare; nam desiderio numquam satis erit, nec extinguitur cupido preciorum.

Eclii. 2.

4. Tu paupertatem Christi sectare, & modicitate naturæ esto contentus ob amorem eius, qui nec prædia, nec redditus, nec ciuitas, nec domos habere voluit. Proh dolor, multi tempora sua casta sollicitudine consumunt, parum vel rarò ad interiora se conuertunt, & valdè insensibiles intus fiunt. Erige cor sursum, noli cum bestijs inherere terrenis. Angelorum esca nutriendus es, verbum Dei animarum est cibus. Iste est panis vitæ, quem dabit tibi Dominus Iesus, ne in deserto deficias. Bonus & pius Dominus, qui promisit æterna, non negabit temporalia. Tu quære celestia, & ipse absque dubio adiiciet necessaria, quamdiu es in hac vita.

DECIMA - NONA.

De fatigatione Iesu, & salutari eius doctrina.

1. **I**esus fatigatus ex itinere, sedebat super fontem. Patientissimus Iesus pro nobis fatigari dignatus est. Non vehiculo, non curru, non equo vsus est, dum ambularet per terram, sed in nomine Domini pedester incesit. Semel legitur asinum ascendisse, & per modicum spatium asinasse; magis ad exemplum humilitatis, quàm ad vsum commoditatis. Non ad captandum honorem, sed ad explendum propheticum sermonem. Exemplum igitur bonum sanctis prædicatoribus & religiosis personis ostendit, ne pompaticè equitent, nec sumptuosas expensas in itinere faciant: ne secularibus scandalum, & conuentibus suis occasionem murmuris generent.

Ioan. 4.

2. Attende hic frater religiose, Iesum fatigatū ex itinere, non transeuntem spatiari pro recreatione. Quòd si recreari opus est, non palam nec longè abeas, ne tua euagatione alios offendas. Declina autem in partem fortis sanctorum, vbi verbum Dei audias,

audias,

audias, vel sanctitatis exempla conspicias. Malè tendit recreatum, qui conscientia perdit iucunditatem. Valde vacuus intus est & modicæ deuotionis, qui ad excursandum facilis intenuitur. Esau vir gnarus venandi, dum moratur foris in agro, priuatus est iure paterno. Iacob autem homo simplex, & habitans in tabernaculo, dum matri humiliter obedit, & ab euagatione pedes restrinxit, benedictionem patris mira celeritate accepit. Fallitur astutus in vijs suis, spem habens in arcu & pharetra: adiutus est in opportunitatibus suis vir simplex, Deo intentus, homo sine querela. Solent ad exitum & seculi negotia pigriores existere, qui circa interiora sua diligentius curam gerunt. Desides verò mentes quotidie defluunt, & ad impotentiam sui, vsu curarum aut violentia turbationum, ducuntur. Volens ab hac euagatione sanari & lumen cordis recuperare, strenuus sit ad custodiam, penset dierum suorum finem & districti iudicij horam.

3. Disce, disce & in hoc opere Iesu, virtutem cum discretione pariter esse seruandam. Fatigari namq; labore cõmuni, charitate suadente, vel obedientia dictante, insigne virtutis est meritiq; non parui. Pausare autem tempore competentis, & corpus reficere cibo, aut animam lectione sacra instruere, vtriusque hominis discretiua gubernatio est. Tolerabilis itaque defatigatio pro nomine saluatoris, nec abhorrenda deuotis, cum pro mundo fatigantur penè innumerabiles. Discretus tamen labor sit, ne corrumpat infirmum, aut ad diuina reddat ineptum. Nam quod moderatum est, melius perseverat. Bene licet pro reparatione virium, quandoque modicum ire sessum, & propria fragilitatis esse memorè. Ipse enim Iesus, post itineris fatigationem, residebat super fontem expectans cibum, & humiliter postulans aquæ potum.

4. Est etiam in hoc fontis loco, consideranda doctrina Iesu, utilis vitæ mortali. Instruit te, quid agere debeas, cum à labore desistit, & qualis sit recreatio appetenda. Neque enim, si diutius laborare nequeas, decet intendere fabulis, aut somno delectari, aut extra vagari per officinas. Sed quid? Super fontem sedes, solatium spiritus quæras, & dona sapientiæ salutaris cum Samaritana auidè petas. Scripturæ sanctæ fluentis intende, lecta queruolue: vt animum repares, vt torporem excutias, vt otium vites, & compunctionem nouam acquiras. Sileat lingua foris, vt mens pascatur interius. Non pigeat sapius orare, & de pio Iesu meditari. Disce de materialibus rebus ad interna transire, & de creaturis ad creatoris ascendere laudem. Fecit etenim & sic ipse Iesus. Nam ex occasione huius terreni fontis, & interrogatione mulieris aduentantis, verbum cœpit prædicare salutis, & haustum gratiæ propinare cœlestis. Aquam fontis illa quæsiuit, sed doctrinam

nam vitæ de cælesti riuo gaudens reportauit. In tantum recreata est & latata sermone melliflui Iesu, vt oblita vasculi sui, curreret ciuibus gratiæ, cum quis legendo, orando, & meditando ita compungitur: vt immemor commodi præsentis, totus seruescat in amore fontis viui. De quo sanctus Dauid, sitibundo pectore ita psallit: *Sitiuit anima mea, ad Deum fontem viuum.*

5. Rursum, venientibus de ciuitate discipulis, cum ad manducandum hortarentur Iesum, ipse obedientiæ panem, qui animam Deo subiectam gratiosissimè pascit, ostendit omni corporali cibo esse præferendum. Nullus quippe potus dulcior gratia cælesti, qui lauat inquinatum, potat aridum, refrigerat tentatum. Nec fapidior vllus gustatur cibus, nec pinguior mensa amantis oculis præponitur, quàm impletio mandati cælestis: sicut ipse obedientissimus Iesus effatur. *Meus cibus est, vt faciam voluntatem eius,* *qui misit me.* Nam inquirere beneplacitum Dei in agendis, super omnia sapit amanti, & bene enutrit obedientem discipulum, ac gaudio refouet spiritali, propter obedientiæ meritum. Sic Elias deserti vasta penetrans, & apud se liberè commorans, ab Angelo admonitus surrexit & comedit: & dum implet verbum Angeli, ambulauit in fortitudine cibi illius, vsque ad montem Dei. Ducit enim vera obedientia per breuem laborem ad perfectionis culmen, & ad montem quietis æternæ. Vbi plena ab omni æstu & labore refectio, ac totius beatitudinis possessio, in præsentia Patris & Filij eius Iesu Christi cum fruitione Spiritus S. Amen.

Psal. 42.

Ioan. 4.

3. Reg. 19.

VIGESIMA.

De scriptura Iesu, & misericordia eius in peccatricem.

1. **I**esus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Amabilis Iesus, doctor pius, magister verax, iudex iustus, & misericors Saluator scriptor esse refertur; qui non atramento, sed digito scribebat in terra. Bonus scriptor, qui misericordiam pauperi ascripsit, & peccatrici veniam indulxit. Nec cõtra legem fecit, quando legis rigorem temperauit. Egent enim misericordia miseri, & verè poenitentibus meritò debet ignosci. O quàm pulchra scriptura, & quàm artificialis iste digitus Dei, cum peccatricem contritione madidam, verbis lenit clementibus: & malitiosos infidiatores, pronos ad vindictam, duros ad misericordiam, sapienter conuicit: ac confusione dignos, suis vocibus ostendit dicens: *Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.* Hoc contra accusatores, & pro liberatione poenitentis ab ore luporum.

Ioan. 8.

Ibidem.

2. Et